

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év április hó 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A ***testi sértés büntette*** miatt ***a vádlott*** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság ***15.B.723/2007/13.*** számú ítéletét ***az alábbiak szerint változtatja meg:***

A bűnjelként kezelt kalapács elkobzását mellőzi; lefoglalását megszünteti és a sértettnek kiadni rendeli.

Az elsőfokú eljárásban összesen felmerült 215.969 (kétszáztizenötezer kilencszázhatvankilenc) forint bűnügyi költségből 176.669 (százhetvenhatezer-hatszázhatvankilenc) forint bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezi.

A további 39.300 (harminckilencezer-háromszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit helybenhagyja azzal, hogy a kiszabott börtönbüntetésbe - annak végrehajtása esetén - a vádlott által őrizetben töltött időt rendeli beszámítani.

A másodfokú eljárásban felmerült 3.000.- (háromezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2008. év november hó 27. napján kelt 15.B.723/2007/13. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 170.§ (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés I. fordulata szerinti testi sértés büntetében. Ezért őt 6 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte és elrendelte a pártfogó felügyeletét.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes letartóztatásban töltött időnek a beszámításáról, a bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosítás végett, a vádlott a fellebbezés okának és céljának megjelölése nélkül, a vádlott védője felmentés végett jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.833/2008/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn és ezzel egyezően nyilatkozott a nyilvános ülésen is.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával lefolytatott bizonyítás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét is törvényesen minősítette. A bűnösségi körülmények felsorolása teljes és a vádlottal szemben kiszabott büntetés törvényes.

Tévesen rendelkezett azonban az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség és az eljárás során lefoglalt kalapács elkobzásáról. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a Be. 74.§ (3) bekezdés a) és c) pontja szerint a személyes költségmentesség engedélyezése csak azzal a kedvezménnyel jár, hogy a terhelt kérelmére védőt rendelnek ki és a kirendelt védő díját és költségét az állam viseli. Ebből következően a bűnügyi költségből csak a kirendelt védő díjaként összesen felmerült 39.300,- forint bűnügyi költséget viseli az állam, míg az eljárás során felmerült 215.969,- forint bűnügyi költségből 176.669,- forint bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezni kell.

A lefoglalt kalapács elkobzásánál azért tévedett az elsőfokú bíróság, mert a Btk. 77.§ (3) bekezdése szerint az elkövetéshez eszközül használt dolog elkobzását nem lehet elrendelni akkor, ha az nem az elkövető tulajdona.

A vádlott nyilatkozata szerint a kalapácsot ő vásárolta a sértett részére, így az a sértett tulajdona. Ezzel ellentétes adat hiányában az elkobzás törvényi feltételei

nem állnak fenn, így a kalapács elkobzása helyett lefoglalásának megszüntetése és a sértettnek történő kiadása indokolt.

Az elsőfokú bíróság a vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időt számította be a börtönbüntetésbe végrehajtás esetén, a vádlott azonban nem előzetes letartóztatásban, hanem őrizetben volt, ezért pontosítandó az ítélet rendelkező része a beszámítást illetően.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének akkénti megváltoztatását indítványozta, hogy a vádlottat a Be. 338.§-ának (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 74.§ (3) bekezdésének c) pontjára - 176.669,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezze, az eljárás során lefoglalt kalapács elkobzását mellőzze, a kalapács lefoglalását szüntesse meg és azt a sértettnek rendelje kiadni. A vádlott börtönbüntetésébe az általa 2006. november 07. napjától 2006. november 09. napjáig őrizetben töltött időt számítsa be.

A nyilvános ülésen a vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Arra hivatkozással, hogy a vádlottat kalapácsütések érték és labilis idegállapotban volt, menthető felindulásból a jogos védelem kereteit túllépte, ami korlátlan enyhítésre ad lehetőséget, jogos védelem címén a vádlott felmentését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában azt adta elő, hogy őt csak az érdekli, hogy a bűnügyi költséget ne kelljen megfizetnie, mivel a rendelkezésére álló 27.000,- forintból kell fizetnie a rezsi költségét és a gyógyszereit is. Kijelentette, hogy nem érzi magát bűnösnek azért sem, mert az eset óta is élt együtt a sértettel, aki olyan atrocitást követett el ellene, ami miatt elköltözött és azóta nincs hol laknia.

A bejelentett fellebbezések közül az ügyészi fellebbezés alapos.

Az ítéletábra a bejelentett kétoldalú fellebbezések folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt, teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva, a bizonyítási eljárást a lehetséges és szükséges körben lefolytatta. A vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat feltárta, a bizonyítékokat elemezve, azokat egymással összevetve okszerű következtetést vont le és nem tévedett akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényre vont le következtetést.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényegében megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól.

Az ítéletábra a tényállás személyi részét szakértő 1. igazságügyi orvos-szakértő tárgyaláson is fenntartott, a nyomozati iratok 293. és 309. lapszáma alatti szakértői véleménye alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontjára tekintettel csak azzal

egészítette ki, hogy a vádlott rendszeres ideggondozói kezelése szükséges, ennek elmaradása esetén nem zárható ki, hogy a jövőben is hasonló cselekményt követ el.

Ezzel a kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 352.§-ának (2) bekezdése értelmében megalapozottá vált és irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében - a szükséges körben - indokolási kötelezettségének eleget tett, amikor számot adott arról, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok közül mely bizonyítékokat, mely részeikben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak.

Beszámolt arról a gondolati folyamatról is, amelynek során a logikai következtetés módszerével megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Megindokolta ítéletének egyéb rendelkezéseit is.

Az elsőfokú bíróság indokolását csak annyiban volt indokolt kiegészíteni, hogy a tényállás azon megállapításai, miszerint a vádlott mikor távozott, illetve tért vissza a lakásba és miként ápolta a sértettet, szintén a vádlott előadásán alapul.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és nem tévedett akkor sem, amikor a cselekményt a Btk. 170.§ (1) bekezdésbe ütköző és az (5) bekezdés I. fordulata szerinti testi sértés büntettének minősítette. Helyesen vont következtetést arra, hogy a vádlott szándéka testi sértés okozására terjedt ki és az életveszély kialakulásában csak gondatlanság terheli. A jogi indokolást illetően azonban az elsőfokú bíróság nem adott számot arról, hogy az eredmény tekintetében tudatos gondatlanság vagy hanyagság terhelte-e a vádlottat, tudata az elkövetés időpontjában átfogta-e az életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetőségét, de könnyelműen bízott annak elmaradásában, illetve a cselekménye következményét azért nem látta előre, mert elmulasztotta a tőle elvárható figyelmet és körültekintést.

A vádlott által használt eszközre, az alkalmazott erőre, a bántalmazott testtájékra és arra tekintettel, hogy az ütés miatt eltört VIII. borda tört végei szúrták át a mellhártya fali és zsigeri lemezét és ezáltal alakult ki a mellüri vér- és levegőgyülem az ítéltábla azt állapította meg, hogy a vádlottat a gondatlanság enyhébb formája terheli az eredmény tekintetében, mert cselekménye következményét azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztotta.

Nem osztotta, nem találta alaposnak az ítéltábla a vádlott védőjének a jogos védelmi helyzet fennálltára, a jogos védelemnek a menthető felindulásból történő túllépésre való hivatkozását. Nem vitás, hogy a kölcsönös dulakodást követően a sértett a kalapáccsal kis erővel megütötte a vádlottat. A vádlott azonban a kalapácst elvette a sértettől és az elvett kalapáccsal nagy erővel megütötte a sértettet. Ez pedig kizárja a jogos védelmi helyzet megállapíthatóságát.

Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott a Btk. 24.§-ának (2) bekezdésére és lényegében teljeskörűen felsorolta a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

E bűnösségi körülményeket az ítélet tábla csak annyiban egészítette ki, hogy további enyhítőként értékelte a vádlott javára a gondatlanság enyhébb alakzatát.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés törvényes, megfelel a cselekmény tárgyi súlyának, a vádlott bűnössége fokának, a bűnösségi körülményeknek.

Helyes a Btk. 89.§-ának alkalmazása és a pártfogó felügyelet elrendelése is.

A járulékos kérdéseket illetően a szabadságvesztés tartamába, annak végrehajtása esetén, a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján be kell számítani az előzetes fogvatartásban, így az őrizetben töltött időt. A vádlott azonban nem volt előzetes letartóztatásban, hanem 2006. november 07-től 09-ig őrizetben volt, így a beszámítás az őrizetben töltött idő megfogalmazással helyes.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság akkor, amikor az eljárás során lefoglalt kalapácsot, mint a bűncselekmény eszközét elkobozta, mivel a Btk. 77.§-ának (3) bekezdése értelmében az elkövetéshez eszközül használt dolog elkobzását nem lehet elrendelni, ha a dolog nem az elkövető tulajdona. A lefoglalt kalapácsot a vádlott vásárolta a sértett részére, így a sértett tulajdona.

Ezért az ítélet tábla a kalapács elkobzását mellőzte és ezt a Be.155.§ (1) és (2) bekezdése alapján a lefoglalás megszüntetése mellett a sértettnek rendelte kiadni.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során felmerült 215.969,- forint bűnügyi költség tekintetében arra hivatkozással, hogy a vádlott részére korábban személyes költségmentességet engedélyezett, akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság e rendelkezése meghozatalakor figyelmen kívül hagyta, hogy a személyes költségmentesség engedélyezése a Be. 74.§ (3) bekezdés a) és c) pontja értelmében azzal a kedvezménnyel jár, hogy a terhelt kérelmére az eljáró hatóságok védőt rendelnek ki és a kirendelt védő díját és a költséget az állam viseli.

Kirendelt védői díjként 39.300,- forint bűnügyi költség merült fel, ezt a bűnügyi költséget viseli az állam az engedélyezett személyes költségmentesség alapján.

Az összesen felmerült 215.969,- forint bűnügyi költségről fennmaradó 176.669,- forint bűnügyi költség megfizetésére a Be. 338.§-ának (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezni kell.

Nem állapítható meg olyan körülmény, amely a Be.338.§ (4) bekezdése alapján vagy más okból lehetőséget adna arra, hogy a vádlottat mentesítse a bűnügyi költség egy részének megfizetése alól.

A fenti indokok miatt az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit, a beszámításra vonatkozó megfogalmazás pontosításával a Be. 371.§-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a vádlott védelmét kirendelt védő látta el. Az ezzel felmerült 3.000,- forint bünygyi költséget az ítélőtábla a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megállapította és a Be. 339.§ (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 74.§ (3) bekezdés c) pontjára - akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Budapest, a 2009. év április hó 24. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Székely Ákos sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 15.B.723/2007/13. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bf.321/2008/5. számú ítéletében írt változtatással 2009. év április hó 24. napján jogerőre emelkedett és a kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, a 2009. év április hó 24. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
tisztviselő